

**ПРАВДА
ПРО
СПРАВУ
ГАРРІ
КВЕБЕРТА**

З французької переклав
Леонід Кононович

ПРАВДА ПРО СПРАВУ ГАРРІ КВЕБЕРТА

**ЖОЕЛЬ
ДІККЕР**

Роман

Видавництво Старого Лева
Львів — 2017

УДК 821.133.1(494)-31
ББК 84(4ШВА)-44
Д45

Перекладено за виданням:
Joël Dicker. La Vérité sur l'affaire Harry Quebert
© Éditions de Fallois/L'Âge d'Homme, 2012

Жоель Діккер

Д45 Правда про справу Гаррі Квеберта [Текст] : роман / Жоель Діккер; переклад з франц. Леоніда Кононовича. — Львів : Видавництво Старого Лева, 2017. — 704 с.

ISBN 978-617-679-358-8

«Правда про справу Гаррі Квеберта» — карколомний мікс детективу, трагічної історії «забороненого» кохання, справжньої дружби, душевних розладів та духовного злету. Це справжня лабораторія неоднозначних людських характерів і доль, де практично не існує достоту позитивних чи цілком негативних персонажів. Як і в реальному житті — що головні, що другорядні герої мають персональний набір чеснот і недоліків. Здається, жодної царини людського життя не оминув у своєму творі цей молодий «диявол», як охрестила іноземна преса Жоеля Діккера, франкомовного швейцарця, володаря Гран-прі Французької академії за найкращий роман та лауреата Гонкурівської премії ліцеїстів.

Твір може зацікавити, зокрема, і молодих письменників, адже автор дає тридцять одну пораду як створити бестселер.

УДК 821.133.1(494)-31
ББК 84(4ШВА)-44

*Книгу видано за фінансової підтримки Swiss Arts Council Pro Helvetia.
This translation has been published with the financial support
of the Swiss Arts Council Pro Helvetia.*

Жоель Діккер © текст, 2012
Леонід Кононович © переклад, 2017
Назар Гайдучик © обкладинка, 2017
Видавництво Старого Лева ©
українське видання, 2017

ISBN 978-617-679-358-8 (укр.)
ISBN 978-2-87706-816-1 (франц.)

Усі права застережено

Моїм батькам

ДЕНЬ ЗНИКНЕННЯ

(субота, 30 серпня 1975 року)

— Центральна диспетчерська поліції. Що у вас?

— Гало? Мене звати Дебора Купер, я мешкаю на Сайд-Крік-лейні. Здається, щойно я бачила молоду дівчину, за якою гнався у лісі якийсь чоловік.

— А точніше, що сталося?

— Та хтозна! Я була коло вікна, дивилася на ліс, аж бачу, біжить поміж деревами та дівчина... а за нею якийсь чоловік... Таке, наче вона хотіла втекти від нього.

— А де вони зараз?

— Я... я не бачу їх уже, вони десь у лісі.

— Добре, пані, я висилаю до вас патруль.

З цього дзвінка розпочалися події, що струснули містечко Аврора, в штаті Нью-Гемпшир. Того дня без сліду зникла Нола Келлерган, тамтешня п'ятнадцятирічна дівчина, і ніхто її більше ніколи не бачив.

ПРОЛОГ

Жовтень 2008 року

(тридцять три роки після зникнення)

Усі обговорювали цю книжку. Я не міг спокійно пройти вулицями Нью-Йорка, не міг пробігтися вранці алеями Центрального парку, бо всі перехожі зустрічали мене вигуками: «О, це ж Гольдман! Це той письменник!». Бувало навіть, за мною починали бігти, щоб з'ясувати надокучливі питання: «А те, що ви написали в своїй книжці, правда? Гаррі Квеберт справді таке утнув?». У кав'ярні у Вест-Вілледжі, куди я полюбляв учашати, відвідувачі часом безцеремонно сідали за мій столик і казали: «Я оце читаю вашу книжчину, пане Гольдмане, і просто-таки відірватися не можу! Перша була чудова, але ця! Вам справді відвалили мільйон баксів за те, що ви її встругнули? Скільки вам років? Заледве тридцять? Тридцять років — і вже така купа грошви!». Навіть швейцар будинку, що його поступ у читанні цієї книжки я помічав завжди, коли той відчиняв мені двері, врешті закінчивши, затиснув мене в кутку біля ліфта і висловив усе, що було в нього на душі. «Оце таке, значить, скоїлося з тією бідолашкою Нолою Келлерган? Який жах! А як же воно могло статися, га? Невже таке можливе, пане Гольдмане?»

Весь Нью-Йорк аж нетямився від моєї книжки; ще й двох тижнів не минуло, як вона вийшла друком, а вже мала посісти

найвищу сходинку в рейтингу продажів на американському континенті. Всім кортіло знати, що сталося в Аврорі 1975 року, це обговорювали і на телебаченні, й на радіо, і в газетах. Було мені заледве тридцять років, і ця книжка, друга в моїй кар'єрі, зробила мене найвідомішим письменником США.

Справа, що збурила всю Америку і стала сюжетом мого роману, розпочалася за кілька місяців до того, на початку літа, коли знайшли останки тіла молодої дівчини, яка зникла тридцять три роки тому. Так розпочалися події в Нью-Гемпширі, що я їх змалював, і якби не вони, то ніхто в Америці й не чув би про містечко Аврора.